

DUCHOVNÉ OZVĚNY

„...aby nie ľudia zbadali,
že sa postíš,
ale tvoj Otec,
ktorý je v skrytosti.“
Matúš 6, 18

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

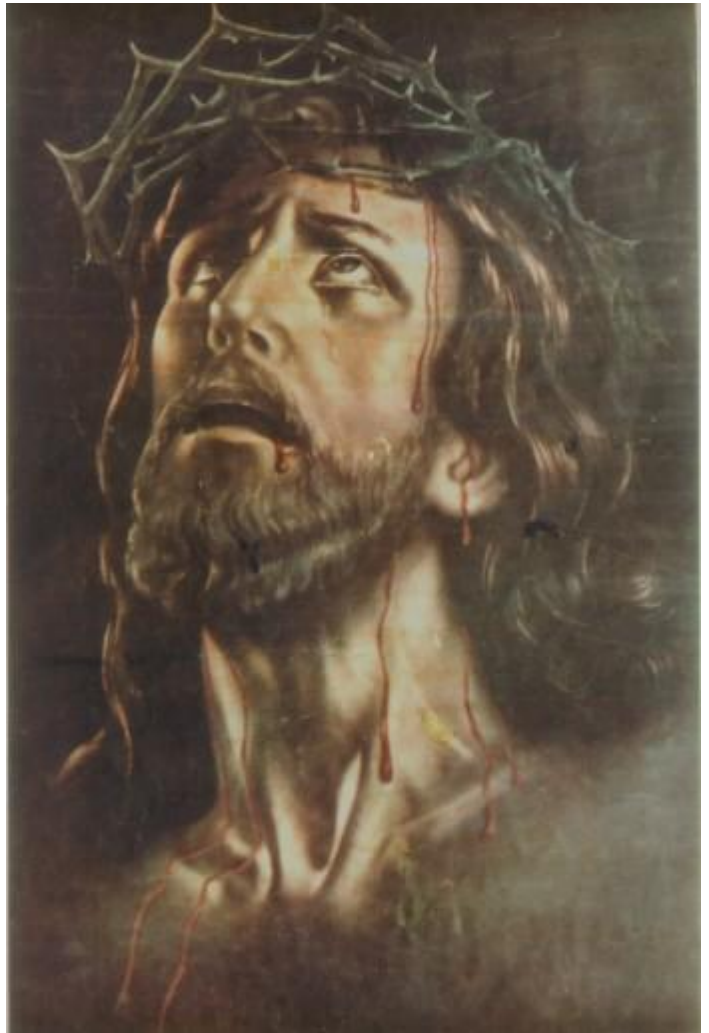
Marec 2002

číslo 3

Pôst

V kresťanskej liturgii sa rok čo rok opakujú jednotlivé obdobia, aby nám pripomenuli významné časti Ježišovho života, ale aj významné opakujúce sa veci našich životov. Presne tento význam má aj obdobie pôstu. Dnes je prirodzene dosť ľudí, ktorí nevedia čo s ním, ale zaujímavé je, že rastie aj počet ľudí, ktorí si jeho význam pre život nanovo uvedomujú. Predovšetkým v oblasti stravovania, kde už vieme, že nie všetko a nie vždy veľa, znamená pre človeka to najlepšie. Ale rovnako aj v oblasti namáhania svojho tela dnes vieme, že to najlepšie nie je len pokoj. Rastúci význam športu, predovšetkým v mestách, patrí do tejto oblasti. A dokonca sú aj ľudia, ktorí pripomínajú, že je možno dobré učiť sa žiť skromnejšie, pretože sa môže ľahko stať, že vďaka vyčerpatelnosti prírodných zdrojov, ideme v ústrety ťažším dobám. A mnohí ľudia sa skutočne učia cítiť, „počúvať“ svoje telo, spolocítiť s prírodou, žiť popri všetkých svojich možnostiach aj skromne, učiť deti nie len dostať veci, ale sa spolupodieľať na tom, aby si ich zaslúžili.... My si to v pôste pripomíname rozprávaním o púšti a rozprávaním o obrátení sa. Na životných púšťach sa môžeme neraz ocitnúť – a nie je k tomu potrebný ani piesok. Nechceme na to zabudnúť. A rovnako výzvy k zmene majú vždy aj svoje opodstatnenie, hoci by sa práve zdalo, že je všetko v poriadku. Chceme nám všetkým popriať, aby také obdobie, ako je pôst, preniklo nie len k nášmu sluchu, ale k nášmu srdcu. Pretože aj pôst patrí do života.

Peter Cibira

Eucharistický zázrak

Z množstva eucharistických zázrakov si na tomto mieste pripomeňme aspoň dva.

V talianskom mestečku Lanciano pôsobil kňaz, ktorého trápili veľké pochybnosti o skutočnej Kristovej prítomnosti vo Sviatosti oltárnej. Ustavične sa modlil, aby ho Pán Boh zbavil úzkosti a pochybností. Už nebol ani kňazom z presvedčenia.

Jedného rána celebroidal svätú omšu znova trápený pochybnosťou o skutočnej prítomnosti Kristovej. Keď vyslovil slová premenenia, stalo sa čosi, čo ním hlboko otriaslo. Vzal do rúk hostiu, aby ju vyzdvihol a ukázal prítomným veriacim. V tom sa mu ruky začali chvieť, lebo spozoroval, že v nich drží pevnú hmotu - telo Kristovo.

pokračovanie na 2. strane

Apoštolát modlitby na mesiac marec:

- **Všeobecný:** Za cirkevné organizácie a skupiny zaangažované do sociálnej činnosti, aby svojím svedectvom pevne a dôsledne ohlasovali evanjelium lásky.
- **Misijný:** Aby národy Afriky, prijímúc s veľkodušným srdcom evanjeliové posolstvo pravdy a oslobodenia, aktívne napomáhali zmierenie a solidaritu.
- **Úmysel KBS:** Za prijatie novej evanjelizácie v osobnom živote, v spoločenstvách a v celej spoločnosti.

Eucharistický zázrak

dokončenie z 1. strany

Chvíľu nehybne stál, potom sa obrátil k ľuďom a hlasno zvolal: „Ste šťastnými svedkami, zjavil sa nám Boh, stal sa viditeľným a mňa zbavil všetkých pochybností. Poďte, bratia, obdivujte a žasnite nad týmto zázrakom. Boh je medzi nami. Hostia sa zmenila v telo a víno v krv.“

Tento zázrak sa stal v roku 700, teda pred 1301 rokmi. Viera kňaza bola zachránená, celé mesto i mnohí pútnici boli uchvátení touto skutočnosťou. Ale to nie je všetko. Tento zázrak trvá doteraz. Telo i krv sú ešte i dnes v prirodzenom stave uchované a uložené na oltári chrámu v mestečku Lanciano.

Nie tisíce, ale milióny pútnikov obdivujú a žasnú i dnes nad týmto zázrakom. Vedci i teológovia sa nespočetnekrát pokúšali tento zázrak preskúmať a vysvetliť. Zatiaľ ostatný raz v roku 1970. Zázrak bol preskúmaný pomocou najnovších technických vymožeností

v súlade s vedeckými poznatkami. Už 13. storočí sú telo i krv neporušené. Vyšetrovacia komisia z Ríma poslala do Lanciana telegram, uložený vo farskom archíve: „Et Verbum caro factus est. A Slovo telom sa stalo“.

V Siene, taktiež v Taliansku, v bazilike sv. Františka je uchovaný ešte iný eucharistický zázrak. Je to 223 malých hostií, ktoré 14. augusta 1730 ukradli zloději spolu so strieborným kalichom. Kalich si ponechali, ale hostie po troch dňoch nenápadne vrátili do kostola. Uplynulo už takmer 300 rokov. Podľa zákonov fyziky, chémie a biológie mal by byť na hostiách zjavný rozklad. Hostie sú však ešte i dnes svieže, ich podstata neporušená, chemicky bez najmenších závad. 14. septembra 1980 navštívil Sienu Svätý otec Ján Pavol II. Keď mu ukázali hostie i vyšetrovacie protokoly, pohnutý zvolal: „ON je tu prítomný!“

prevzaté z: Dr. M. Havrilla, Svätá omša

Imprimatur č.j. 267/2001,

Rím.-kat. biskupský úrad Košice z 20. marca 2001

Púť do Medžugorja

Medžugorje leží v západnej Hercegovine. V poslednej dobe je jedným z najznámejších a najnavštevovanejších pútnických miest v katolíckom svete. Od r.1981 je miestom, na ktorom sa zhromažďujú milióny pútnikov z celého sveta. Ľudia začali prichádzať, aby sa osobne presvedčili, čo sa v Medžugorji deje. Očakávajú tu poslanstvo o potrebe viery, modlitby, obrátení, pôste ako o podmienkach mieru a záchranu sveta.

Panna Mária sa zjavuje šiestim vidiacim. Tieto, vtedy ešte deti, mávajú zjavenie - niektoré denne, niektoré na svoje narodeniny, alebo na výročie zjavenia 25. júna. Sú to: Ivanka Ivankovič - Elez, Mirjana Dragičević - Soldo, Vicka Ivankovič, Mária Pavlovič-Lunetti. Jej prostredníctvom Panna Mária odovzdáva každého 25. dňa v mesiaci svoje mesačné poslanstvo farnosti a svetu.

Ivan Dragičević, Jakov Čolo - majú zjavenie denne. Miesto prvých Máriiných zjavení je kopec Crnica.

Na vrchole kopca Križevac je 8,56 m vysoký betónový kríž. Vo vnútri kríža je uložený: kúsok dreva kríža, ktorý kresťania uctievať ako kríž, na ktorom bol ukrižovaný Kristus. Cestu na tieto kopce denne absolvuje tisíce pútnikov, ktorí nedbajú na kamene, miestami neschodné Ľudia prichádzajú na miesta,

kde sa zjavila Panna Mária i cez tieto prekážky.

Je čosi neopísateľné v Medžugorji na každom kroku. Na mňa najviac zapôsobil pokoj a úžasná uzobranosť u všetkých ľudí, čo sme stretli. Prekonať výstup na kopce Crnica a Križevac nám dala túžba byť na miestach, kde sa zjavila Panna Mária. Večerné adorácie pred Najsvätejšou Sviatosťou boli ukončením denných modlitieb.

Ešte v krátkosti stretnutie s vizionárkou Vickou, ktorá má denne zjavenie. Jej odpoveď na naše otázky bola jednoznačne táto: modlitba, obrátenie, pôst, pokora a mier je hlavné poslanstvo P.Márie. Modliť sa všetky tri ružence - nie slovami, hovorí. Skôr než sa začnete modliť, odhodte všetko, čo vám prekáža, potom začnite Otčenáš, ktorý je plný nesmiernej lásky a veľmi nás miluje, oddajte mu všetky problémy. Zdravas Mária - je ustavične blízko nás, vidíme ju očami svojho srdca. Sláva Otcu - vzdať slávu Otcovi a ďakovať mu za všetko, čo nám dáva. Za dobré i zlé, čo prichádza. Rozmýšľať nad každým slovom, ktoré vyprosujeme - to je význam modlitby a to, ako ju žijeme. Neodkladajme modlitbu, lebo prichádza zlo z druhej strany a to nás ničí. Príchod do Medžugorja je odpoveď na volanie P. Márie. Ďakujme, že môžeme ku nej prísť. Ona si žiada - žiť podľa evanjelia. Na ktorom mieste je u mňa Ježiš

Kristus, kto je Kristus pre nás? Šťastie - cestu k šťastiu nám ukazuje P. Mária. Ona pomôže, povedie nás. Recept na šťastie: štyri kroky - obrátenie, premeniť svoj život, sťať sa lepším. Odkiaľ začať? Prvý krok - sv. spoveď - stáť pred sebou, pred Bohom, pred svojim svedomím. Hriech nás ničí. Druhý krok - modlitba - nemáme čas na modlitbu, chcime sa modliť, v živote sa musíme namáhať, nútiť sa, budme k sebe nemilosrdní!

Tretí krok - pôst - odstraňujeme všetko, čo je navyše, čo nám nie je potrebné.

Štvrtý krok - pozvanie k pokoji - P. Mária vizionárke Márii Pavlovičovej pri jej videní hovorila: Mier musí zavládnuť medzi Bohom a človekom a tiež medzi ľuďmi. Dnes sa zastavujú pútnici, aby sa pomodlili a uvažovali o medžugorských zjaveniach, určených dnešnému človeku a svetu, ktorý tak potrebuje mier.

Poslanstvo Kráľovnej Pokoja 25.9.2001: Drahé deti! Aj dnes pozývam k modlitbe, zvlášť dnes, keď satan chce vojnu a nenávisť. Ja vás znovu pozývam dietky, modlite sa a postíte sa aby vám Boh dal pokoj. Svedčte o pokoji každému srdcu a buďte nositeľmi pokoja v tomto nepokojnom svete. Ja som s vami a orodujem u Boha za každého z vás. A vy sa nebojte, pretože kto sa modlí, nebojí sa zla a nenosí v srdci nenávisť. Ďakujem vám, že ste odpovedali na moje pozvanie.

Mária.

Konečne sme sa dočkali!

To, čomu už málokto veril, sa 8. januára 2002 stalo skutočnosťou. V tento deň sme slávnostne otvorili poslednú časť zdravotného strediska - Lekáreň sv. Martina. Veľmi rýchlo sme si zvykli na túto nadštandardnú službu, akou sa môže pochváliť len máloktorá obec. Hlavne starší ľudia a mamičky na materskej dovolenke si pochvaľujú, že už nemusia kvôli liekom cestovať. Majiteľom lekárne je PharmDr. Ľudovít Rutkay zo Senca. Po mesačnom pôsobení u nás sme ho požiadali o rozhovor.

- Pán doktor, ako to, že ste sa ocitli v našej obci?

Prvú informáciu o voľných priestoroch lekárne som dostal sprostredkované od p. MUDr. Janíkovej, potom som sa zoznámil s pánom Ľudovítom Štefánkom - starostom obce Suchá nad Parnou. Ostatné bolo už len vecou naplnenia spoločných záujmov pre spokojnosť verejnosti, pacientov a predovšetkým v Božej vôli.

- Kde ste predtým pôsobili?

Pôsobil som na viacerých miestach. V okresnej lekární, pre prípravu sterilných foriem, v Detskej fakultnej nemocnici v Bratislave, v distribučnej firme bol som zodpovedný lekárnik vo viacerých lekárnach a v zariadeniach lekárenskej starostlivosti.

- Vaše rodinné zázemie?

Rodinné zázemie z hľadiska výchovy mám vynikajúce. Napriek tomu, že pochádzam z učiteľskej rodiny, rodičia ma vychovali v kresťanskom duchu. Čo sa týka rodiny, mám manželku a tri deti. Najstarší študuje na vysokej škole, druhý sa pripravuje na vysokoškolské štúdium a dcéra študuje na Gymnáziu Angely Merici v Trnave. Manželka je profesionálna klaviristka, učí na Základnej umeleckej škole v Senci.

- Ako ste si u nás zvykli?

Zvykol som si hneď od prvého dňa. Na Suchú nedám dopustiť. Je mi naozaj veľmi blízka a zo dňa na deň bližšia

a bližšia. Hlavne pri kontakte s ľuďmi. Týka sa to aj rekonštrukčných prác, ktoré boli treba vykonať. Ľudia sú tu spoľahliví, pracovití, dobrí odborníci, remeselníci. Treba povedať otvorene, že v Suchej a blízkom okolí sú šikovní majstri.

- Ak môžete, porovnajte minulé a terajšie pôsobisko.

Nie je v mojej povahe porovnávať. Na každom pracovisku som sa vždy snažil získať maximum čo sa dalo, aby to slúžilo pre potreby ľudí - pacientov a pre osobné zdokonalenie v odborných vedomostiach. Robil som aj vo veľkých kolektívach a všade som sa cítil dobre.

- Koľko rokov robíte v zdravotníctve?

V podstate robím v zdravotníctve od ukončenia štúdia, od r. 1982.

- Názov Lekárne veľmi oslovil našich ľudí. Prečo teda Lekáreň sv. Martina?

Je to vlastne os zhora nadol, určitá vertikála, ktorá sa tiahne celým mojim životom. Moji starí rodičia pochádzajú od Martina, sviatosť krstu som prijal v Dóme sv. Martina v Bratislave, mám syna

Martina, mám priateľa budúceho kňaza Martina, ktorý pochádza zo Sv. Martina pri Senci. Takže Martin mi je veľmi

blízky. Rozmýšľal som nad viacerými názvami. Myslel som na sv. Uršulu, Filoteu a na sv. Martina. Nakoniec rozhodla skutočnosť, že lekáreň je v blízkosti kostola, zasväteného sv. Martinovi. Sv. Martin je pre mňa symbol spätosti a darovania sa.

- Čo by ste zaželeli našim čitateľom?

Prajem všetkým hlavne pevné zdravie. Najideálnejšie by bolo, keby ľudia vôbec nemuseli navštevovať lekárov, ani lekáreň. Aby ľudská múdrosť bola vždy nad ostatnými vecami, ktoré nám pripravuje život. Múdrosť, spravodlivosť, dobro a lásku želim všetkým čitateľom.

Za rozhovor ďakuje:
Lastovičková, Tajcnárová

Urobte si s nami Veľkonočnú výzdobu.

K sviatkom jari patrí aj krásna výzdoba zo živých kvietkov. Na tanierik alebo nízku umelú misku položíme zrezanú trávu s korenkami a troškou zeme. Rozložíme ju po celom tanieriku. Do stredu vložíme malý pohárik a dáme doň kvietky, ktoré kvitnú počas Veľkonočných sviatkov - fialky, záružlie, prvosenky, maličké bahniatka a pod. Okolo kvietkov uložíme do trávy ozdobné kuriatka, zajačikov a iné.

Samozrejme, nesmú chýbať ani tradičné maľované kraslice. Trávičku každý deň trošku polejeme, aby nevysychala.

Prajem Vám veľa úspechov pri výzdobe - najkrajších sviatkov jari - Veľkej noci!

M.K.

Sv. Františka Rímska a jej relikvia v Suchej nad Parnou

V Suchej nad Parnou sa už vyše 200 rokov uchováva relikvia sv. Františky Rímskej, ktorej sviatok je 9. marca.

Kto bola sv. Františka Rímska? Narodila sa a žila v Ríme (1384-1440). Napriek túžbe po rehoľnom živote, podľa žiadosti rodičov vydala sa za šľachtica Lorenza di Ponziani-ho. Pán Boh im požehnal tri deti, z nich dve zomreli v detskom veku.

Hoci Františka pochádzala z bohatej rodiny, nemala ľahký život. Po roku 1404 tri razy obsadil a vyplienil Rím neapolský kráľ Ladislav. Manžel Františky ako obranca mesta

bol v bojoch ťažko ranený a jediného syna odniesli ako rukojemníka. Napriek mnohým bôľom a životným ťažkostiam Františka nezúfala, ale v hlbokjej viere a oddanosti Bohu pomáhala ako sa dalo. Chudobným rozdala zásoby a sama ošetrovala nielen manžela, ale aj nemocných v rímskych nemocniciach. Svojim príkladom a vrúcnyimi modlitbami priviedla mnohé duše k Bohu.

Príklad Františky nasledovali viaceré rímske ženy a v r. 1425 tvorili združenie „Benediktínskych oblátok“. Po viacerých rokoch napokon v r. 1433 tvorili komunitu v istom dome. Františka doopatrovala manžela a po jeho

smrti (1436) pridala sa do kláštora. Tu zomrela ako 56-ročná - 9. marca 1440.

Obyvatelia Ríma ju hneď po smrti uctievali ako svätú. Dobrozdania o jej živote vydali viacerí významní dejatelia, ako sv. Bernard Sienský, Ján Kapistrán a neskôr aj Róbert Belarmin a ďalší.

Proces svätorečenia (po niekoľkých prerušeníach) bol v roku 1604, keď ju pápež Klement VIII. vyhlásil za svätú. Z jej života sú známe slová „Je veľmi chvályhodné, keď vydatá žena je nábožná,

ale nesmie pritom zabúdať, že je gazdinou. Preto niekedy opusti Pána Boha pri oltári, aby Ho našla v domácnosti“.

V Suchej nad Parnou v uzavretom kovovom medailóne je relikvia sv. Františky Rímskej. Relikvia bola

získaná priamo z Ríma, keď bol farárom Ján Albrecht (1794-1829). (k jeho osobe sa vrátíme v niektorom z ďalších čísiel pozn. redakcie) Pravosť relikvie je potvrdená na pripojenej listine, ktorá bola vyhotovená pri Sv. Stolicy v Ríme 2. augusta 1798 a začína menom potvrdzovateľa „Fr. Nicolaus Angelus Maria Landini Florentinus Ordinis Emeritorum S. Augustini, Dei, et Apostolicae Sedis gratia, Episcopus Porphyrien. Sacrae Apostolicae Praefectus...“ Mikuláš Angelus Maria Landini z Florencie, z rádu pustovníka sv. Augustína, z milosti Božej a Sv. Stolice biskup z Porfirie, prefekt Apoštolskej kongregácie... potvrdzuje svojou pečaťou pravosť relikvie sv. Františky Rímskej...“

Sv. Františka Rímska sa vyobrazuje poväčšinou kľačiaci pred svätostánkom, po boku s anjelom, prípadne aj s košíkom chleba.

Hadián Radváni

ANJELIK A MIŠKO

ROZPRÁVKA

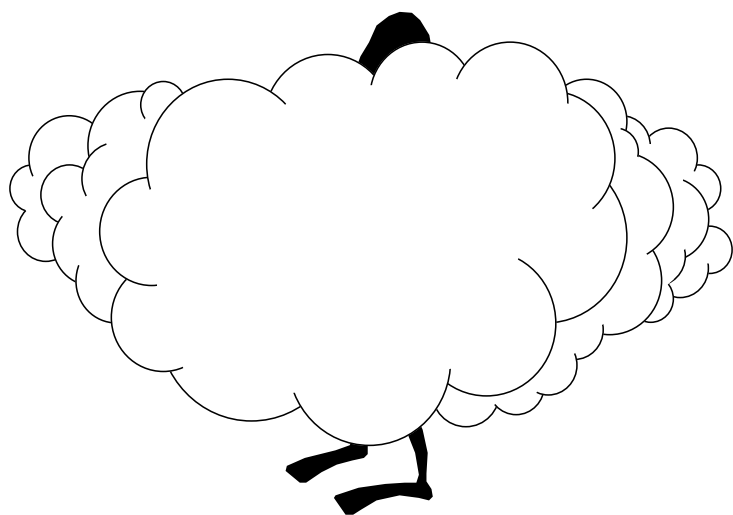
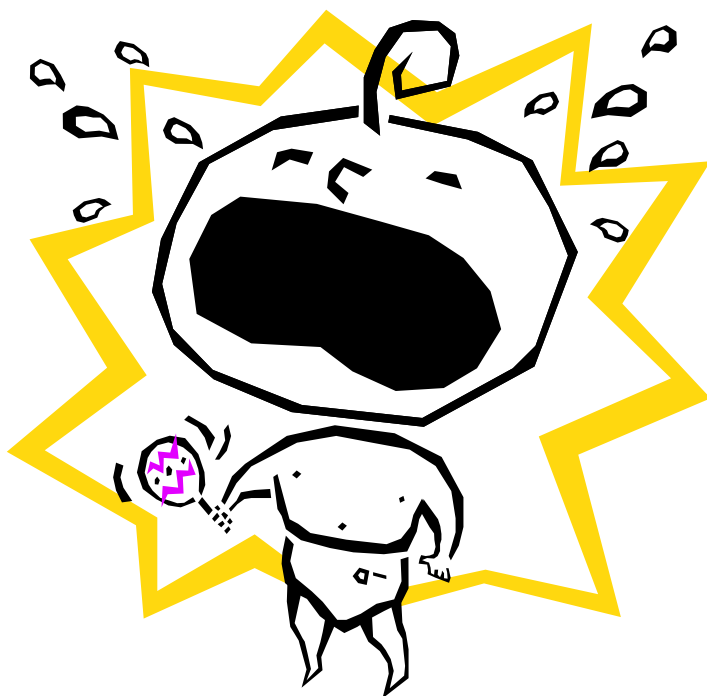
V jednom malom mestečku a ešte v menšom domčeku býval malý Miško so svojimi rodičmi. Miško bol taký malý neposeda a huncút. A bol véééľmi zvedavý a neustále zahŕňal mamičku i otecka veľkou hŕbou otázok. Vždy keď sa Miško chystal na spánok, modlil sa. Až jeden raz sa niečo v ňom zlomilo. „Ja sa nechcem modliť. Mňa to nebaví, aj tak to nemá žiadny význam, je to len povedačka.“ - „Ale Miško, čo to vravíš?“ skočila mu do reči mamička. Lenže

Miško sa nedal a hovoril si ďalej po svojom. „A žiadny anjelik neexistuje, vieš?! Ved' som žiadneho ešte nevidel, tak ma nemôže ani žiadny chrániť!“ A mamička mu znova rozpráva: „Miško, nemáš pravdu. Pamätáš si, keď si sa minule viezol na bicykli a tak veľmi si spadol? No a nič sa ti predsa nestalo.“ - „Hm.“ - zahmkal Miško. „No a čo si myslíš, kto ťa ochraňoval?“ Miško nepovedal ani slovo a zahanbene si ľahol a zaspal.

V nebičku bolo veľa anjeličkov, ale len ten jeden najmenší si všimol Miškovo správania. A tak sa anjelik rozhodol ísť za Miškom do snička. Anjelik skákal z obláčika na obláčik a o chvíľu už bol pri Miškovej postieľke.

Sadol si na kraj vankúšika a pekne ho pozdravil. - „Ahoj Miško, ja som tvoj anjel strážca. Vieš, videl som, ako si sa nechcel modliť, a nepekne si sa rozprával s mamičkou. A ja viem, že ty nie si taký, akým si bol večer. Pod' niekam ťa zavediem.“ - Miško sa chytil anjelika za rúčku a spolu odleteli do kostolíka.

Bola tam veľká tma a Miško dostal strach. Celou silou sa držal svojho anjelika za rúčku. Anjelik mu vraví: „Neboj sa, vidíš to maličké svetielko tam vpredu?“ - „Áno“ - odpovedal nsmelo Miško. „Vieš.“ - hovorí anjelik, „To je znak, že Ježiško je tu s nami.“ A spolu si kľakli pred oltár. Miškovi sa pomaly začali vynárať všetky predstavy z večera. A veľmi ho to trápilo, čo všetko narozprával mamičke. Uvedomil si, že to bolo nesprávne a vraví anjelikovi: „Anjelik môj, vieš, ja som to tak nemyslel, bol som škaredý a preto by som chcel, aby si mi to prepáčil. Ja viem, že ma chrániš a ľúbiš a za to som ti veľmi vďačný. A chcel by som, aby mi odpustil aj Ježiško.“ - anjelik mu vraví: „Vieš, Ježiško ti určite odpustí, ved' on má deti veľmi rád a chce, aby k nemu prichádzali. Ved' i modlitba je rozhovor s Ježiškom. Preto i ty ho maj vo svojom srdiečku, aby ťa mohol chrániť a spoľahnúť sa na teba, že budeš o ňom rozprávať svojim kamarátom a spolu ho budete prosiť a ďakovať mu.“

V tom sa Miško strhol zo spánku. Sadol si na posteľ a premýšľal či to bolo naozaj alebo len sen. Ráno Miško všetko vyrozprával mamičke, ale tá mu len prikývla. Pekne sa obliekli a odišli na svätú omšu. Keď prišli do kostola Miško si sadol a uprene pozeral na oltár. V tom sa čosi mihlo za veľkým križom. Miško blysol očkami od radosti a už, už chcel vykriknúť: „Môj anjelik! Tam je môj anjelik strážca!“ Ale v tom už ho mamička tíšila. Nik nevidel anjelika len Miško, pretože to bol jeho anjelik. Od toho dňa sa Miško neustále rozprával so svojim anjelikom a bol šťastný.

Deti, skúste i vy nájsť toho svojho anjelika.

FARSKÉ OZNAMY**MAREC 2002**

Pôstne obdobie

Bohoslužby na marec**Sv. omše v týždni**

Suchá – pondelok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok**1. marca – 1. piatok v mesiaci**

Zvončín 7.30

2. marca – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

3. marca – 3. pôstna nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

10. marca – 4. pôstna nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

17. marca – 5. pôstna nedeľa

Košolná 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

19. marca – sv. Jozefa, ženícha Panny Márie

Suchá 18.00;

24. marca – Kvetná nedeľa

Zvončín 18.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

28. marca – Zelený štvrtok

Suchá 18.00

29. marca – Veľký piatok, prísny pôst

obradu Suchá 17.00, adorácia pri Sv. oltárnej do 21.00

30. marca – Svätá sobota

vyloženie Sv. oltárnej k celodennej poklone 8.30

Obrady veľkonočnej vigílie - Suchá 18.30

zmena zimného času na letný

31. marca – Veľkonočná nedeľa

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

1. apríla – Veľkonočný pondelok

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

Február v našej farnosti**Pokrstení:**

*25.12.2001, Martin Štrbík, Suchá

* 7. 1.2002, Tomáš Burian, Suchá

Zosnulí:

+29.1. Jozefína Štefáneková, Suchá, 91.r.

+ 3.2. Emília Štefáková, Zvončín, 73.r.

+ 2.2. Ignác Greguš, Košolná, 74.r.

+ 7.2. Jozef Krivosudský, Košolná, 79.r.

Farský mesačník DUCHOVNÉ **OZVENY**

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

Pi 1 Albín, biskup**So 2** Simplícus, pápež, mučeník**Ne 3** 3. pôstna nedeľa**Po 4** Kazimír**Ut 5** Teofil, biskup**Št 6** Radovan**Št 7** Perpetua a Felicita, mučeníčky**Pi 8** Ján z Boha, rehoľník**So 9** Františka Rímska, rehoľníčka**Ne 10** 4. pôstna nedeľa**Po 11** Konštantín, rehoľník**Ut 12** Teofan, vyznávateľ**Št 13** Patrícia**Št 14** Matilda**Pi 15** Klement Ján Mária Hofbauer, kňaz**So 16** Heribert, biskup**Ne 17** 5. pôstna nedeľa**Po 18** Cyril Jeruzalemský, biskup, uč. Cirkvi**Ut 19** Jozef, ženích Panny Márie**Št 20** Klaudia, mučeníčka**Št 21** Justinián**Pi 22** Oktavián, biskup**So 23** Turíbius de Mongrovejo, biskup**Ne 24** Nedeľa utrpenia Pána (Kvetná)**Po 25** Marián**Ut 26** Emanuel, mučeník**Št 27** Nikodém**Št 28** Zelený štvrtok**Pi 29** Veľký piatok**So 30** Svätá (Veľká) sobota**Ne 31** Veľkonočná nedeľa**Výročia,
významné cirkevné akcie****3.3.** biskupská vysviacka Mons. Jozef Feranec, emeritný diecézny biskup (1973), Banská Bystrica**17.3.** biskupská vysviacka Mons. Alojz Tkáč, arcibiskup, diecézny biskup (1990), Košice**18.3.** biskupská vysviacka Mons. Eduard Kojnok, diecézny biskup (1990), Rožňava**19.3.** biskupská vysviacka Mons. Rudolf Baláž, diecézny biskup (1990), Banská Bystrica**24.3.** 17. medzinárodný deň mládeže